

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2014, čj. KUJI 5733/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 9. 2014, čj. 10 A 42/2014 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši **5.000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 14. 10. 2013 vydal Městský úřad Pelhřimov (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutí čj. OVV/952/2013 D-351/13, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), jehož se dopustil porušením § 4 písm. b) a § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl jako opožděné ve smyslu § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou u krajského soudu, ve které zejména namítal nezákonnost postupu žalovaného spočívající v tom, že ho nevyzval k doplnění jeho banketního odvolání. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu dne 29. 9. 2014 blanketní kasační stížnost. Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 8. 10. 2014, čj. 1 As 137/2014 – 21, vyzval, aby ve smyslu § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve lhůtě jednoho měsíce doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost.

[4] Dne 13. 11. 2014 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno doplnění kasační stížnosti, a to prostřednictvím e-mailu bez připojení uznávaného elektronického podpisu. Dne 14. 11. 2014 stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání prostřednictvím datové schránky s uznávaným elektronickým podpisem, obsahem tohoto podání ovšem byla pouze blanketní kasační stížnost, nikoliv její doplnění ze dne 13. 11. 2014. Lze tak uzavřít, že podání stěžovatele -doplnění kasační stížnosti - nebylo ve lhůtě tří dnů doplněno originálem nebo písemným podáním shodného znění, jak vyžaduje § 37 odst. 2 s. ř. s. K takovému podání proto soud nemohl přihlídnout.

[5] Vzhledem k výše uvedenému je nepochybné, že stěžovatel kasační stížnost ve lhůtě jednoho měsíce nedoplnil a neodstranil tak vady kasační stížnosti, pro které není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[7] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu